

institució. Mitjançant l'enquesta «Del Museu del Suro... què en penses? Què en vols?» s'intenta saber quina visió té la ciutadania del museu i què n'espera, amb l'objectiu de definir unes línies d'actuació que permetin presentar una oferta adequada a la demanda. La història ja escrita i els seus vestigis no canvien, però el tipus de demanda cultural i els canals per satisfer-la, sí, de manera que benvinguda sigui la iniciativa del Museu del Suro.

>> Activitats al Museu del Suro de Palafrugell. (Font: MUSEU DEL SURO)

LA GARROTXA

Text > JOAN SALA

L'interès científic de la zona | S'ha impartit a Olot el primer postgrau en il·lustració científica de ciències naturals a Catalunya. L'entorn de la comarca de la Garrotxa, junt amb altres espais d'interès, com els aiguamolls de l'Empordà, és una zona extraordinàriament rica, tant en fauna com en flora. Aquest fet ha estat determinant, ja que permet fer una programació del postgrau amb molts treballs de camp. Així, se'n prioritza el caràcter pràctic, que és justament el que es demana en aquest tipus d'estudis. En aquesta direcció s'ha d'emmarcar que la Garrotxa ha estat escollida per fer-hi una estada durant el III Congrés Internacional sobre el Potencial dels Boscos en la Salut. Sembla que és una de les comarques que tenen més patrimoni forestal de tot Catalunya. S'hi han visitat alzinars, rouredes i fagedes. Paral·lelament a les visites als boscos, s'han desenvolupat activitats de la Societat Internacional de Teràpia Forestal entorn dels conceptes de bosc saludable i bosc terapèutic per fer èmfasi sobre la vàlua dels boscos més

naturals per a la salut i el benestar de les societats.

Massificació a les gorgues | Les gorgues que es formen a la capçalera del riu Fluvià, a la zona de Sant Privat d'en Bas, tenen un excés de visitants durant l'estiu i estan incloses en la diagnosi que va fer el servei de Medi Ambient de la Diputació. Aquesta massificació comporta problemes d'incivilitat i brutícia, i l'Ajuntament de la Vall d'en Bas intenta conscienciar els visitants de la seva responsabilitat. De fet, l'estiu passat l'Associació Naturalista i Ecologista de la Garrotxa es va encarregar de la gestió del bar de la zona recreativa de Can Xurri i en va fer pedagogia, que es va notar en una millora en l'actitud dels visitants. Aviat es farà una reordenació de tot l'entorn, s'eliminaran taules de formigó disperses, es posaran més senyals a tota la zona i les taules de fusta que s'hi col·locaran es concentraran al voltant de les barbacoes.

El nucli antic d'Olot s'esfondra | No hi ha a la ciutat (o almenys que se sàpiga) cap pla dissenyat per revitalitzar el nucli antic, a pesar que és una urgència flagrant. De notícies de cases que s'han esfondrat, lamentablement, n'hi ha hagut en més d'una ocasió. Per sort, les darreres vegades que això ha passat no ha afectat cap ciutadà. Les cases cauen per velles i perquè no es fan les obres mínimes necessàries per conservar-les. Els edificis que s'han esfondrat han caigut, per sort, entre les parets de càrrega, cosa que significa que no han causat gaire afectació a l'exterior del carrer, i tots tenien un expedient d'enderroc, ja que l'Ajuntament els havia declarat en estat ruïnós. Els nuclis antics de moltes poblacions han estat oblidats durant massa temps i ara se'n paguen les conseqüències.

>> Un bosc de la Garrotxa. (Font: ARXIU COMARCAL DE LA GARROTXA. FONS JOSEP M. MELCIÓ PUJOL.)

EL GIRONÈS

Text i foto > DANI VIVERN

Talls i retallades | Acostumo a criticar actuacions consistorials no pas per insídia, sinó amb el propòsit —il·lús— de generar reflexió. Les aigües municipals són de difícil singladura —i més ara—, però veient el que cobren polítics i assessors ja es podrien fer millor les coses. Com, per exemple, solucionar el fet que la ciutat es converteixi en una deixalleria, per l'emplenament de contenidors, incivilitat i mala gestió del sistema de recollida; o aparcar projectes d'eficàcia dubtosa, com el de reduir a tres carrils la carretera de Barcelona per fer-la més «amigable i passejable», mentre que hi ha barris gens amigables on el passeig és arriscat; o atacar la causa real dels talls de llum —les punxades reiterades de les línies— allà on tothom sap, i no escudar-se en la pretesa antiguitat de les instal·lacions, com demagògicament fan alguns partits. Però la correcció política impedeix parlar clar, com han constatat l'alcaldeessa Madrenas o Romà Monreal, que per ser franc ha estat a punt de no assolir la presidència de la Federació d'Associacions de Veïns de Girona. La norma, avui, és callar per no ofendre els culpables o, com reconeixia el regidor de Sostenibilitat, Martí Terés, haver d'aplicar allò de «ojos que no ven...». Falta fermesa. Però deixem-ho aquí, que de tot això potser en parlarà la nova ràdio municipal, Girona FM, que trobareu al 92.7 del dial. L'obertura del nou mitjà gairebé coincideix amb el tancament d'un altre, Punt Avui TV, després de cinc anys i mig d'emissions i amb l'acomiadament de professionals que mereixien més bon tracte. Però la vida és dura, i més que ho serà: haver de cedir drets laborals consolidats perquè Ryanair no abandoni l'aeroport gironí és un exemple del que ens espera.

L'ús del bus | Als anys setanta i vuitanta del segle passat, els autobusos de Salt a Girona anaven atapeïts a les hores punta. Sovint, duïen més de vuitanta persones, entre les que havien pogut aconseguir un seient i les que s'agafaven on podien. Com que hi havia un bus cada quart —i crec recordar que en alguns moments cada deu

minuts—, en un migdia feiner l'havien utilitzat, entre la una i les tres, unes 640 persones —segurament, més. Uns cinc-cents cotxes particulars menys, doncs. Per això és benvinguda la idea dels alcaldes de Llagostera, Cassà de la Selva, Quart i Llambilles —i d'altres de més lluny— de demanar que algunes línies d'autobús facin parada al Hospital de Santa Caterina. I més que caldria demanar-ne, d'autobusos. Per cert, la paraula ve de *auto* i de *òmnibus*; és a dir, 'vehicle per a tothom'. La Greta Thunberg propugna gastar menys. No: cal gastar, però amb seny. Si la gent no agafa el bus és perquè el transport públic no està prou racionalitzat o no cobreix bé la demanda. Encara que sigui deficitari inicialment, si un servei funciona bé, la gent l'acaba utilitzant. Qui va avui en cotxe a Barcelona, si pot escollir el TAV?

Seny ciutadà | La tendència a sortir al carrer a manifestar-se va en augment. I no parlo dels apuntats al procés plougui o nevi, sinó de col·lectius que reivindiquen coses més tangibles. Darrerament, als matins, corre pel Barri Vell un grup reduït però sorollós d'avis que protesten per la reforma de les pensions, un tema que hauria de mobilitzar més gent que el Black Friday. I, de manera més discreta, hi ha l'acció invisible però efectiva de ciutadans abnegats que mantenen a ratlla la desídia, la brutícia i les conductes intolerables d'una part de la població. Si encara es pot passejar per la riba del Ter a Pedret és gràcies a l'actitud d'alguns veïns que s'encarreguen de mantenir l'espai en condicions i denunciar-ne les mancances. Però la guerra va per llarg, i ja s'han perdut algunes batalles: en les darreres dècades, castanyes caient sobre els viants en ple centre de la ciutat, gavians fent ràtzies per sobre de terrats i teulats, i senglars atropellant vehicles arreu han estat tres grans victòries dels ecologistes de pa sucacat amb oli.

>> Les ribes del Ter a Pedret, un espai ben atractiu que cal mantenir.

EL PLA DE L'ESTANY

Text i foto > XAVI XARGAY

Concerts d'Aigua | Després de la Sardana per la Llibertat, del juny de 2018, hem pogut gaudir d'una nova col·laboració entre el músic banyolí Paco Viciano i l'escriptor, també banyolí, J. N. Santaaulàlia. En aquesta ocasió, dins el cicle Concerts d'Aigua, que organitzen les Joventuts Musicals de Banyoles i el Club Natació, el pianista banyolí ha compost una obra a partir de *La llum dins l'aigua*, un recull de haikus escrits per J. N. Santaaulàlia que va obtenir el Premi dels Jocs Florals de Barcelona del 1996. Aquest concert, que es va oferir a les instal·lacions de Club Natació, era el segon d'un cicle de sis iniciat al novembre i que s'allargarà fins al maig. L'entrada era gratuïta, amb inscripció prèvia. S'hi varen alternar les composicions musicals amb la lectura dels poemes.

Homenatge als exiliats | Un any després d'haver recordat els represaliats i morts de la Guerra Civil, l'Ajuntament de Banyoles ha homenajat els exiliats de 1939. Entre els milers i milers de republicans que varen fugir cap a França com a pas previ per a un exili que en molts casos va ser definitiu, hi ha constància d'uns tres-cents veïns i veïnes de la comarca. Cent seixanta-quatre d'aquests són els que han rebut un homenatge personalitzat, fet singular en el procés de memòria històrica. Fa una vintena d'anys que Jordi Galofré i Miquel Rustullet treballen sobre el tema: han localitzat famílies, n'han perdut el rastre i, finalment, les han pogut reunir en aquest acte emotiu i, inevitablement, massa tardà. Hi va assistir el president de la Generalitat, Quim Torra. Es va poder escoltar la versió d'Ovidi Montllor de *Corrandes de l'exili*, interpretada per alumnes del batxillerat artístic de l'IES Josep Brugulat, i Miquel Torrent va llegir uns fragments de les memòries de l'escriptor banyolí Pere Verdager, *Pàgines d'un exili ordinari*, en les quals es relata amb esqueixament de l'ànim el cruel desterrament que varen patir tantes i tantes víctimes. També hi va intervenir l'Escola de Música de Banyoles. El pavelló de la Draga va

acollir el mig centenar d'assistents, vinguts d'arreu de Catalunya i del sud de França.

>> Homenatge de Banyoles als exiliats del 1939.

LA SELVA

Text > JOAN DOMÈNECH

Lloret de Mar: nou Pla d'Usos Comercials | A poc a poc, Lloret intenta anar ordenant els seus diversos sectors econòmics amb vista a aconseguir més prestigi mitjançant el Pla de Reconversió Turística de la localitat, en què participen l'Ajuntament, la Generalitat, la Diputació i la Mesa Empresarial de Turisme. En el camp del comerç, s'està intentant que no s'aprofiti qualsevol espai per fer-ne una botiga, com havia passat en algunes èpoques, i que els llocs de venda no siguin sempre del mateix producte, sinó que ofereixin més diversificació i qualitat. Als principals eixos viaris del municipi no es podran obrir locals nous de menys de vint metres quadrats, i també caldrà que no hi hagi cap altra botiga del mateix tipus en un radi de cinquanta metres a la rodona. Segons el Pla d'Acció Comercial redactat per Asomaru SL, l'any 2017 hi havia 2.235 establiments, dels quals 741 eren botigues, i 169 d'aquestes, de records. També es van comptabilitzar 429 establiments de serveis i 404 de restauració. El pla, que encara ha de passar els darrers tràmits administratius abans d'aplicar-se, constitueix una descripció acurada del que és Lloret i pretén posar remei a alguns dels excessos amb què es troba la població.

Maçanet de la Selva: mil cent anys | L'any 2019, el Taller d'Història de Maçanet va promoure la celebració dels mil cent anys del primer do-